

L'IMPULS VERS LA MEMÒRIA

Les onze de la nit , la mateixa hora d'ahir, el mateix pas perdut camí del despatx, per a revisar els correus del dia, amb la mateixa mirada perduda als prestatges plens de trofeus, que es van esmorteint sota la mirada d'un temps no gaire llunyà i ple d'esplendor.

M'agradaria que no fossin simples records, però la realitat administra les seves pròpies decisions .

i Quantes vies obertes Dr. Serra i plenes d'incertesa en un temps rècord i sense saber perquè , proves i més proves per a un cor que als seus 66 anys ha resistit les distàncies més dures : de cent kilòmetres , maratons incontestables i desenes de pódiums amb la mirada fixa en la propera cursa, sense personal-trainer, ni un plà establert de treball , però sí la constància per a no donar treva a les cames en llargs entrenaments. “ PER A FONDISTES “ es podia llegir en un rètol imaginari en plena carretera de les aigües:

Sempre he confiat en el Dr. Serra, sé que la seva màgia tornarà a il·luminar el focus de la meva il·lusió, podré tornar a veure sense nostàlgia les fotografies que m'apropen a Martin Fiz, Abel Anton o domingo Catalán, els meus herois d'avui i sempre i aquells trofeus, els quals l'emoció va segellar l'esforç de la prova : La BCN- Poblet; Bagá Coll de Pal; o la simple cursa del Corte Inglés. Ells em serviran d'estímul per a tornar a calçar-me les meves Àsics de tota la vida. Però sé també, que necessito un eslògan contundent : JOAN NO POTS FALTAR A LA ZURICH MARATO DE BCN – 2016. Seria com menystenir els companys d'entrenament matinal, que esperen la fotografia de grup amb els primers raigs de sol apuntant al cim del parc Güell.

Ja no val acaronar records del passat, sols la força de voluntat i els ànims d'en Pau, el net que confia en el seu avi corredor, a qui mai pot decebre.

La vida es defineix en positiu pels maratonians d'estirp arrelada, Positivisme per a seguir arribant a la meta malgrat enganyar al rellotge i seguir somiant en la propera maratón per a retardar el record del que vàrem ser ahir. Somiar que el futur encara ens pertany, que la propera cursa serà una més de les que toca per calendari, i la visualització dels fotogrames amb boirina plasmats en els aplaudiments dels col·legues a l'hora de recollir el trofeu, sabent que el palmarès és la suma de les fotografies al Parc Güell, L'amistat trobada al llarg de tants Kilòmetres , o l'abraçada sense contenir al final de la prova.

Dr. Serra si sabeu on és la propera cursa, dieu-m'ho que la aniré veure, perquè encara hi ha combat

